

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820201155
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5820201155.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, O., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát, so sídlom X. XX, O., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, o zaplatenie 5.890,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 4Csp/48/2020-180 zo dňa 03.novembra 2022, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.890,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 5.890,89 eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného - obchodnou spoločnosťou L. a.s. v právnom postavení veriteľa, formulárovú zmluvu o úvere č. 1038578809 zo dňa 18.05.20029, na základe ktorej spoločnosť L. X. a.s. poskytla na požiadanie v prospech žalobcu peňažné prostriedky v sume 2.000,- eur, pričom žalobca, celkovo zaplatil na úver sumu 1.444,79 eur a následnými zrážkami zo mzdy mu bola zrazená suma 6.446,10 eur. Žalobca mal za to, že zmluvu je potrebné posúdiť ako bezúročnú a bez poplatkov, a preto od zaplatenej sumy 7.890,89 eur (1.444,79 eur + 6.446,10 eur) po odpočítaní sumy úveru 2.000,- eur sa domáhal zaplatenia sumy 5.890,89 eur. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,3,5,6, §37 ods. 1, § 39, § 551 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobné dôvody žalobcu, ktorými žiadal vyhodnotiť uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.1038578809 zo dňa 18.05.2009 ako bezúročnú a bez poplatkov vyhodnotil ako nedôvodné. A to námietku neuvedenia adresy dodávateľa, ako aj námietka žalobcu, že v zmluve sú nesprávne uvedené zákonné finančné ukazovatele, ktoré robia zmluvu o úvere bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie mal za to, že rôzne výpočtové kalkulačky dostupné na internete, nezodpovedajú právnej úprave času uzatvorenia zmluvy o úvere, preto sú pre daný súdny prípad nepoužiteľné. Internetové kalkulačky neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý počíta RPMN len informatívne a nemožno na ne hľadiť ako na záväzný dôkaz. Navyac štruktúra výpočtu RPMN aj prostredníctvom takýchto internetových kalkulačiek sa v čase mení v súvislosti s vývojom definície výpočtu RPMN, podľa v danom čase platnej právnej úpravy. Súd prvej inštancie poukázal na to, že vzorec, podľa ktorého sa RPMN vypočítava bol podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (18.05.2009) iný ako je vzorec výpočtu RPMN podľa v súčasnosti platnej právnej úpravy. Kalkulačky prístupné na internete, ktoré umožňujú výpočet RPMN, robia výpočet podľa vzorca platného v súčasnosti. V čase uzavretia zmluvy mohol veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len takú výšku RPMN, ktorá

bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý ustanovoval zákon v čase uzavretia zmluvy a nie podľa vzorca, ktorý je uvedený v zákone v neskoršom znení. Táto skutočnosť preto neznamená, že výška RPMN 26,02% bola v zmluve uvedená nesprávne. Spornú Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú namietal žalobca vyhodnotil súd prvej inštancie ako platnú, ktorá neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky. Jej náležitosti sú v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu dohody nepochybne vyplýva že žalobca bol informovaný o obsahu dohody, má záujem uzavrieť dohodu a konštatuje, že sa bude z jeho mzdy strhávať len tá časť, ktorá má slúžiť na úhradu už splatných záväzkov. Žalobca tým, že neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy, dostal sa do omeškania s už splatnými záväzkami a z tohto dôvodu využil žalovaný inštitút dohody o zrážkach zo mzdy, pričom výška dohodnutej zrážky je v súlade s požadovaným plnením (zameškané splátky). Preskúmaním spotrebiteľskej zmluvy nemal súd prvej inštancie za preukázané, že by predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami neobsahovala ktorúkoľvek z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku, podal prostredníctvom zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí vadou nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci v tom smere, že súd prvej inštancie nesprávne zistil a nesprávne vyhodnotil otázku nesprávne uvedených zákonných finančných ukazovateľov, ktoré robia zmluvu o úvere bezúročnú a bez poplatkov, ďalej súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku absencie v zmluve obligatórnej náležitosti a to adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ďalej súd nesprávne zistil a nesprávne právne posúdil otázku neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a ďalej rozhodnutie súdu prvej inštancie opomína podať akékoľvek stanovisko (odôvodnenie) vo veci absentujúcej náležitosti zmluvy - výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca poukázal na § 4 ods. 2 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a nedostatky úverovej zmluvy, podľa ktorých je potrebné posúdiť úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca sústredil odvolacie námietky na celkovú výšku splátok, celkovú sumu nákladov úveru, pričom mal za to, že celková výška nákladov stanovená žalovaným bola zjavne v zmluve uvádzaná nesprávne, čo žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nesprávne odôvodnil dobrovoľnosťou možnosti poistenia, ktoré sa nezahŕňa do sumy celkových nákladov ani pre výpočet RPMN. Zároveň v súvislosti s tým žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že z obsahu celej zmluvy nie je zrejماً výška poistného a teda ani to, aká časť splátky má byť poukazovaná na úhradu poistného. K výške, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalobca tiež uviedol, že primárnemu účelu tejto právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež poplatkom, čo je dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (rozsudok NS SR SP. zn. 7Cdo 128/2016 z 29.11.2017).

Žalobca ďalej namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí vadou nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci v tom smere, že súd prvej inštancie nesprávne zistil a nesprávne vyhodnotil otázku platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o ktorej má súd prvej inštancie za to, táto je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Jej náležitosti sú podľa záverov súdu prvej inštancie v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu dohody má nepochybne vyplývať, že žalobca bol informovaný o obsahu dohody, má záujem uzavrieť dohodu a konštatuje, že sa bude z jeho mzdy strhávať len tá časť, ktorá má slúžiť na úhradu už splatných záväzkov. Podľa žalobcu dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Už v čase vzniku zmluvy o úvere bol žalobca ako spotrebiteľ nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom jej uzavretie nemohol odmietnuť. Žalobca teda mal na výber buď dohodu o zrážkach odmietnuť, čím by si zmaril možnosť, aby mu bol poskytnutý úver alebo zmluvu o úvere, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy, podpísať, čím sa nevyhnutne podrobil vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa žalobcu a predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa a preto s poukazom na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka je neplatná.

Žalobca považoval za sporné aj to, či pôvodnému veriteľovi - L. a.s. vôbec vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva z dôvodu, že žalobca sa dostal do omeškania s platením splátok. Táto skutočnosť však nebola podrobená súdnemu prieskumu, lebo uspokojenie

pohľadávky žalobcu si tento zabezpečoval vo vlastnej réžii zmluvnými zrážkami zo mzdy. Pôvodný veriteľ - L. X., si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru neuplatnil voči žalobcovi zákonným spôsobom, následkom čoho sa nestal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prvej inštancie dostatočným spôsobom odôvodnil napadnuté rozhodnutie v predmetnej právnej veci, pričom sa vysporiadal so všetkými namietanými skutočnosťami ako i vykonaným dokazovaním a dospel k správne a zákonne rozhodnutiu. Žalovaný mal za to, že Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a úver nie je možné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ako i súd prvej inštancie dostatočným spôsobom uviedli, že zmluva o úvere obsahuje všetky požadované náležitosti. Žalovaný súhlasil aj s rozhodnutím súdu týkajúcim sa posúdenia dohody o zrážkach zo mzdy ako platného právneho úkonu a ako platného zabezpečovacieho prostriedku. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko táto slúži na zabezpečenie pohľadávky žalovaného ako veriteľa žalobcu a nejedná sa o žiadnu neprijateľnú podmienku v neprospech žalobcu. Totiž žalobcovi ako dlžníkovi bol poskytnutý úver a žalovaný len využil zákonom prístupný prostriedok na ochranu a následné domoženie sa svojej oprávnenej pohľadávky, ktorý výkon práva mu nemôže byť na ťarchu a v jeho neprospech.

4. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní, pričom mal za to, že žalovaný v podanom vyjadrení nespochybnil žalobcom tvrdené skutočnosti. Žalovaný v písomnej duplike k replike žalobcu zopakoval svoju argumentáciu z vyjadrenia k odvolaniu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.
Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.
Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.
Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.
Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

8. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie vecí spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (NS SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

9. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zaplatenie peňažnej sumy na podklade posúdenia uzavretej úverovej zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych zákonných ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere, má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie, o ktoré vydanie žalobca žalobou žiadal. Súd prvej inštancie považoval žalobu za nedôvodnú, keď konštatoval, že Zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom nemožno posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročný a bezpoplatkový. Tento záver nemožno považovať za správny, nakoľko súd prvej inštancie aplikoval na posudzovaný prípad nesprávny právny predpis, pričom mal aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a teda posudzovať, či zmluva spĺňa náležitosti vyžadované § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. V prvom rade sa bolo potrebné sústrediť na to, či zmluva mala skutočnú písomnú formu. Súd prvej inštancie sa mal vysporiadať so skutočnosťou, či návrh zmluvy podpísaný žalobcom dňa 28.04.2009 a obsahujúci len náležitosti uvedené v prvej a druhej časti zmluvy aj so žiadanou sumou úveru 2.500,- eur, je ten istý návrh, aký akceptoval žalovaný doplnením údajov v bode 3 zmluvy, alebo bolo doplnenie uvedené v bode 3 zmluvy novým návrhom, ktorý mal žalobca akceptovať novým podpisom. Tu odvolací súd pripomína, že návrh zmluvy zo strany osoby poskytujúcej úver, ktorý podpísal žalobca mal byť právne perfektný, aby mohol byť akceptovaný, nakoľko ak žalovaný podpísal zmluvu s inými údajmi dňa 18.05.2009 je potrebné sa vysporiadať s otázkou, či došlo k písomnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyžadoval § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. V uvedenej otázke je potrebné vychádzať z rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky. Súčasne ak by súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy v písomnej forme je potrebné sa vysporiadať s otázkou možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č.258/2001 Z.z.. v súlade s konštantnou eurokonformnou judikatúrou.

10. Odvolací súd ďalej uvádza, že podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti

považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že súd sa nevysporiadal dostatočne s jeho argumentáciou ohľadom náležitostí spotrebiteľského úveru, odvolací súd tieto námietky vyhodnotil ako dôvodné. Rovnako tak námietky ohľadom platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú súd prvej inštancie posúdil ako dôvodné. Ustálená rozhodovacia prax posudzuje obdobné doložky v zmluvách ako neplatné dojednania. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa zaviazal k zrážkam zo mzdy skôr ako existoval samotný záväzok a bola zrejma jeho výška.

12. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c), CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude, vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu vecne preskúmať platnosť zmluvy o úvere v naznačenom smere, sa bude musieť zaoberať i tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní (zosplatenie) ako aj ďalšími prípadnými námietkami strán sporu. Súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že hoc uvedenú skutočnosť žalobca priamo v odvolaní nenapadol, v rámci ďalšieho konania sa musí súd prvej inštancie vysporiadať aj s okolnosťou, koľko žalobca ako spotrebiteľ mal zaplatiť na úver, a to bez ohľadu, či ho posúdi ako bezúročný a bezpoplatkový alebo nie. Nakoľko z odôvodnenia rozsudku vôbec neplynie, akú sumu mal žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť žalovanému (jeho právnym predchodcom) vo vzťahu k celkovej sume úveru a zaplatenej sumy 7.890,89 eur, a teda či platby v celom rozsahu mali právny dôvod. Odvolací súd pripomína možnosť použitia § 295 CSP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).